

ה"ת 26571/02/17 - אלכסנדר קריבין נגד משטרת ישראל/מדור תביעות פלילי ת"א

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ת 26571-02-17 קריבין נ' משטרת ישראל/מדור תביעות פלילי ת"א

לפני המבקש: אלכסנדר קריבין
כבוד השופטת דנה אמיר
נגד
המשיבה: משטרת ישראל/מדור תביעות פלילי ת"א

החלטה

1. לפני בקשה להחזרת תפוס על פי פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט - 1969 (להלן: "הפסד"פ").

בעת הדיון שהתקיים ביום 20.2.17 צומצמה הבקשה המקורית אשר הוגשה כך שכיום מבוקש להשיב למבקש סוללה לאופניים חשמליים שנתפסה מידיו בלבד (להלן: "הסוללה").

לטענת המבקש, המדובר בחפץ השייך לו והוא אף צירף לבקשתו חשבונית מס/קבלה מיום 21.7.16 שהוצאה בגין רכישת סוללה תמורת סך של ₪ 1,000 וכן תעודת אחריות לאופניים עם מנוע עזר חשמלי.

2. המשיבה מתנגדת להשבת הסוללה. ב"כ המשיבה הצביעה על כך שהוגש כנגד המבקש כתב אישום בו מיוחסת למבקש גם עבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב, בין היתר, ביחס לסוללה. עוד הפנתה לכך שהמבקש הודה בהודעתו מיום 27.7.16 בביצוע התפרצות וכן ציינה כי לא ניתן ללמוד מהמסמכים אשר הוגשו ע"י המבקש כי המדובר במסמכים הקשורים לסוללה התפוסה.

דין והכרעה:

3. על פי הפסד"פ, העילות לתפיסת חפץ הן יסוד סביר להניח כי בחפץ נעברה עבירה או עומדים לעבור עבירה, או שהיווה אמצעי לביצועה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה וכן, אם החפץ ניתן כשכר בעד ביצוע עבירה (סעיף 32(א) לפסד"פ). התפיסה נועדה להבטיח אחת משלוש תכליות עיקריות, תכלית מניעתית,

תכלית ראייתית ותכלית חילוט.

4. באשר לרמה הראייתית נקבע בבש"פ 8353/09 **מגאלניק נ' מדינת ישראל** (26.11.2009) כי "יסוד סביר להניח" דומה לרף הראייתי הנדרש לצורך מעצר אדם טרם כתב אישום. באשר לשלב שלאחר הגשת כתב אישום קבעה כב' השופטת ארבל כי יש לקבוע רף שונה, משהמטרה היא הבטחת חילוט עתידי לאחר הרשעה, הגם שהדבר אינו מצוין בפסד"פ. במקרה כזה, אין להסתפק בראיות שאין בכוחן להביא להרשעת המבקש ובכך אף לחילוטו של החפץ. משכך, בשלב זה, על רף הראיות לעלות מיסוד סביר להניח שנעברה עבירה לרף של יסוד סביר להרשעה. עם זאת, ציינה השופטת ארבל כי אין בעצם קיומו של קושי ראייתי אשר הביא לשחרור ממעצר בתנאים כדי להביא למסקנה שאין ראיות מספקות להחזקת החפץ - זאת בשל ההבחנה בין הפגיעות, מעצר ובכך פגיעה מקסימלית בחירות אל מול פגיעה בזכות הקניין.

5. במקרה שלפני הוגש כתב אישום כנגד המבקש המייחס לו, בין היתר, החזקת נכס החשוד כגנוב לפי סעיף 413 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 ביחס לסוללה (ת"פ 5243-08-16). מעיון בתיק החקירה מצאתי כי התפיסה בוצעה כדין על בסיס חשד סביר ואף לא נטען אחרת בהקשר זה ע"י ב"כ המבקש.

עוד מצאתי כי קיים סיכוי סביר להרשעת המבקש על סמך חומר הראיות בתיק החקירה ואף לא נטען אחרת על ידי ב"כ המבקש.

ברשות המבקש נתפסו חפצים שונים החשודים כגנובים, באשר לחלקם אף הודה בהיותם גנובים וכך גם בהתפרצות וגניבה בהודעתו מיום 27.7.16 (ראו ש' 57, 73, 99-115), נתתי דעתי גם לכך שהמבקש טען שהסוללה שנתפסה שייכת לו (ש' 109).

6. עיינתי במסמכים אשר הוגשו על ידי ב"כ המבקש אשר לטענתו מעידים על כך שהסוללה בבעלות המבקש. הגם שאלה מעידים על רכישת סוללה, לא עולה מחשבונית המס/קבלה שהוגשה מיהו רוכש הסוללה. כן לא ניתן ללמוד ממנה מה סוג הסוללה שנרכשה והאם המדובר בסוללה שהשבתה מבוקשת במסגרת תיק זה.

עוד נתתי דעתי לתעודת האחריות לאופניים חשמליים הריקה אשר צורפה. גם על גביה לא מופיע שמו של המבקש, או כל שם אחר. בתחתית התעודה ישנם פרטים שעל הלקוח לציין על גבי התעודה, בין היתר, מס' הסוללה - ולשלחם לחברה נותנת האחריות (נס צלול בע"מ). כן מופיע מקום בו אמור לחתום בית המסחר אשר מכר את האופניים - גם חתימה זו חסרה.

אין כל פירוט או ציון של פרטי המבקש, פרטי השלדה, הדגם ומספר הסוללה על גבי תעודת האחריות שצורפה, או כל פרט מזהה אחר. ברי כי בנסיבות אלה אין בקבלה/חשבונית מס או בתעודת האחריות הריקה כדי ללמד כי הסוללה שנתפסה היא סוללה בבעלות המבקש.

7. עוד מצאתי כי לא ניתן להבטיח את תכליות התפיסה ובפרט את תכלית החילוט ככל שתושב הסוללה למבקש. בהקשר זה אציין כי נתתי דעתי להסכמת ב"כ המבקש לכך שלא תיטען כל טענה בפן הראייתי ככל שיוגש לבית המשפט הדין בתיק הפלילי צילום של הסוללה חלף הסוללה עצמה כראיה.

מובן כי מלוא הטענות בקשר לחשבונית המס/ קבלה ותעודת האחריות שמורות למבקש במסגרת התיק הפלילי.

סוף דבר, הבקשה להשבת הסוללה נידחת.

ניתנה היום, כ"ו שבט תשע"ז, 22 פברואר 2017, בהעדר
הצדדים.